

Vort forslag fandt dengang ikke den fornødne tilslutning, men efter den opgørelse for stigning i salgspriser af landejendomme, som aftrykkes i bemærkninger til lovforslaget, og som viser en stigning på gårde fra 1 til 12 tdr. hartkorn på over 8 000 kr. pr. td. hartkorn, eller for en landejendom på 5 tdr. hartkorn på ca. 40 000 kr., tror jeg, at man fra alle sider vil indrømme det berettigede i at hindre, at den nye og falske købekraft frigøres, efterhånden som ejendommene sælges eller omprioriteres.

Man gennemførte dengang i stedet for grundskylden en kornordning, prisbindinger og andre foranstaltninger, og når disse foranstaltninger bortfalder, mener vi det påkrævet at hindre en yderligere stigning i ejendomspriserne til gavn for dem, der trækker sig ud af produktionen, og til skade for den ungdom, der rykker ind.

Resultatet af den udvikling, der allerede er sket, ses af, at en landmand med flere børn, selvom han sidder gældfrit på sin ejendom, på grund af de forpligtelser, som en ligestilling af børnene medfører, ikke tør lade en af børnene overtage færdrengården. En højst beklagelig udvikling.“

Finansministeren fandt ikke lovforslaget egnet til gennemførelse, idet han bl. a. gjorde gældende, at „de to problemer, som er grundskyldskommissionens hovedproblemer, nemlig erstatningsproblemet og vurderingsproblemet, bliver på afgørende vis foregrebet ved dette lovforslag, uden at forslagsstillerne i nogen måde har antydnet, hvad de ville gøre ved disse problemer. Den slags lovgivningsarbejde kan rigsdagen naturligvis ikke være bekendt at lave, uanset hvad man iøvrigt måtte mene om det principielle i dette lovforslag.“

Efter ministerens opfattelse ville det eneste rigtige være, at man *anmodede den siddende grundskyldskommission om at udtale sig om lovforslaget.*

I overensstemmelse hermed udtalte *Hans Conrad Koejoed* (V) og *Thestrup* (KF) sig, mens *Holger Eriksen* (S) havde megen sympati for lovforslaget, hvis grundidé hans parti helt og fuldt billigede. Han mente dog — hvad også finansministeren havde været inde på —, at lovforslaget var for løst udformet, og at det rejste en række problemer, som måtte klares, før rigsdagen kunne tage stilling til lovforslagets enkeltheder, hvorfor også han fandt det ønskeligt, at lovforslaget henvistes til grundskyldskommissionen, der i forvejen havde beskæftiget sig indgående med de tanker, der lå til grund for det. Socialdemokratiet regnede imidlertid med, at sagen under en eller anden form ville komme frem for rigsdagen påny.

Som ordfører for det radikale venstre gav *Skytte* udtryk for, at han havde sympati for grundskylden, men tvivlede om, at